

Pir Sultan Abdal'dan deyişler:

Pir Sultan Abdal tarafından yazıldı.

Pir Sultan Abdal'dan deyişler:

Çeke çeke ben bu dertten ölürüm.
Seversen Ali'yi değme yarama.
Ali'nin yoluna serim veririm.
Seversen Ali'yi değme yarama.

Ali'nin yarası yâr yarasıdır.
Buna merhem olmaz, dil yarasıdır.
Ali'yi sevmeyen Hakk'ın nesidir?
Seversen Ali'yi değme yarama.

İlgıt ılgıt oldu akıyor kanım.
Kem geldi didâra tâlihîm benim.
Benim derdim bana yeter hey canım.
Seversen Ali'yi değme yarama.

Pir Sultan Abdal'ım deftere yazar.
Hilebaz yâr ile olur mu Pazar?
Pir merhem çalmazsa yaralar azar.
Seversen Ali'yi değme yarama.

Hak nasip eylese dergâha varsam,
Bir dem divanında dursam yâ Ali.
Eğilsem dizine niyâz eylesem,
Yüzüm kademine sürsem yâ Ali.

Yüzüm kademine sürdüğüm zaman,

Pir Sultan Abdal'dan deyişler:

Pir Sultan Abdal tarafından yazıldı.

Zerrece gelmezdi gönlüme güman,
Şâhım düldülüne bindiğin zaman,
Önünce Kanber'in olsam yâ Ali.

Kanber gibi hizmetinde götürsen,
Bir dem ağlatıp, bir dem güldürsen,
Çekip Zülfikâr'ı beni öldürsen,
Elim eteğinden kesmem yâ Ali.

Keser miyim eteğinden elimi?
Kabul ettim Hak yolunda ölümü,
Doğru sürün erenlerin yolunu.
Mümin canlarından olsam yâ Ali.

Mümin olan neresinden bellidir?
Hakkı söyler nefesinden bellidir.
Erenler bağının gonca gülüdür.
Tomurcuk güllerin dersem yâ Ali.

Pir Sultan'ım beni mihman götürsen,
Götürsen de ayn-i cem'e yetirsen,
Dizini dizime vursan otursan,
Doyası yüzüne baksam yâ Ali.

Her seher vaktinde cümbüşe geldim.
Dağlar yâ Muhammed, Ali çağırır.
Erenler meclisi bağ-ı gülistan.
Güller Yâ Muhammed, Ali çağırır.

Vird verilmiş gökyüzünde kuşlara.

Pir Sultan Abdal'dan deyişler:

Pir Sultan Abdal tarafından yazıldı.

Bak gözümnden akan kanlı yaşlara.
Sular yüzün vurur taştan taşlara.
Çağlar yâ Muhammed, Ali çağırır.

Âşık olan gelir derdin üsteler.
Ona kâil olmaz kâmil ustalar.
Dertliler de gelir derman isterler.
Sağlar yâ Muhammed, Ali çağırır.

Pir Sultan Abdâl'ım çoktur âşığı.
Âşık olanların yanar ışığı.
İmam Hasan-Hüseyin'in beşiği.
Sallar yâ Muhammed, Ali çağırır.

Ben dervişim dersin dava kılarınsın
Hakk'ı zikretmeye dilin var mıdır
Kendini gör elde sen ne ararsın
Hâlâ hâl etmeğe hâlin var mıdır

Dertli olmayanlar derde yanar mı
Sâdık derviş ikrârından döner mi
Dertsiz bülbül gül dalına konar mı
Ben bülbülüm dersin gülün var mıdır

Bir gün balık gibi ağa sararlar
Mürşitten rehberden haber sorarlar
Tütsü yakıp köşe köşe ararlar
Ben arıyım dersin balın var mıdır

Mürşit huzurunda dâra durmağa

Pir Sultan Abdal'dan deyişler:

Pir Sultan Abdal tarafından yazıldı.

Dâra durup Hakk'a boyun vermeğe
Muhabbetten geçip hırka giymeğe
Çar pâreden derviş şalın var mıdır

Pir Sultan'ım senin derdin deşilmez
Derdi olmayanlar derde düş olmaz
Mürşitsiz rehbersiz yollar açılmaz
Mürşit eteğinde elin var mıdır

Gönül ne durursun elden geldikçe
Yine bir mürşide varmadan olmaz
Aman mürvet deyü sen de yüzünü
Yine bir mürşide varmadan olmaz

Mürşidini bulur gezen arayı
Kırklar arasında bulur çâreyi
Ne kadar okursan aktan karayı
Yine bir mürşide varmadan olmaz

Bu dünyada sen çok yaşlar yaşarsın
Bilip dört kitabın dersin açarsın
Her harfine bin bir mânâ verirsin
Yine bir mürşide varmadan olmaz

Halil Kâbe yaptı oldu ya delil
Vardı varan kaldı varmayan melil
Muhammet'e rehber oldu Cebrail
Yine bir mürşide varmadan olmaz

Pir Sultan'ım bu durakta dur dedi

Pir Sultan Abdal'dan deyişler:

Pir Sultan Abdal tarafından yazıldı.

Hazret-i Muhammet Ali er dedi
Bunu bilmeyenin işi zor dedi
Yine bir mürşide varmadan olmaz

Evvel baştan Muhammed'e salavât.
Gönül kalk gidelim Hüseyin'e doğru.
Ecel gelip ömür gülü solmadan,
Gönül kalk gidelim Hüseyin'e doğru.

Hasan-Hüseyin Ali'nin oğulları,
Şehitler yoluna giderler doğru.
İmam Zeynelâbâ Hüseyin'in oğlu,
Gönül kalk gidelim Hüseyin'e doğru.

İmâm-ı Bâkırdan vuralım demi,
Cafer-i Sâdık'tan aldım erkânı
İmam Mûsâ kaldır gönülden gamı,
Gönül kalk gidelim Hüseyin'e doğru.

İmam-ı Rızâ'dan olsun hidâyet,
Takî ile Nakî kılınsın inâyet.
Ol Hasan Askerî şâh-ı vilâyet,
Gönül kalk gidelim Hüseyin'e doğru.

Pir Sultan Abdâl'ım söyledi heman,
Yezid'in kalbinden gitmedi güman.
Âhir nefesinde Oniki İmam,
Gönül kalk gidelim Hüseyin'e doğru.